

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2016 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja**(Sprawa T-891/16)**

(2017/C 063/43)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Scandlines Danmark ApS (Kopenhaga, Dania), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: L. Sandberg Mørch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwana naruszyła prawo, gdyż nie podjęła działania zgodnie z art. 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nie zajęła stanowiska w przedmiocie złożonej przez skarżących skargi z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej na sfinansowanie projektu dotyczącego ustanowienia stałego połączenia przez cieśninę Belt Fehmarn;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżących w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działania, które w opinii Trybunału sprawią, że wydanie orzeczenia stanie się bezprzedmiotowe albo jeśli Trybunał odrzuci skargę jako niedopuszczalną.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci ewentualnej nadmiernej rekompensaty związanej z opłatami kolejowymi o charakterze niekomercyjnym, które mają zostać pokryte przez duńskiego narodowego przewoźnika kolejowego DSB z tytułu korzystania przez zainteresowaną osobę trzecią ze stałego połączenia (etap budowy).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci nieodpłatnego wykorzystania własności państwa udostępnionej zainteresowanej osobie trzeciej w celu budowy stałego połączenia (etap budowy).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci gwarancji państwowych na rzecz zainteresowanej osoby trzeciej, chociaż nie była ona dozwolona na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanej osoby trzeciej pomocy państwa w postaci zastrzyków kapitału przekraczających kwoty dozwolone na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania pomocy państwa w postaci pożyczek państwowych na rzecz zainteresowanych osób trzecich, podczas gdy decyzja w sprawie planowania zezwalała jedynie na przyznanie gwarancji państwowych (etap planowania).
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanych osób trzecich pomocy państwa w postaci pożyczek państwowych przekraczających budżet dozwolony na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że Komisja nie podjęła działania w rozumieniu art. 265 TFUE w odniesieniu do przyznania na rzecz zainteresowanych osób trzecich pomocy państwa w postaci korzyści podatkowych, które nie były dozwolone na mocy decyzji w sprawie planowania (etap planowania).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2016 r. – Labiri/EKES i Komitet Regionów

(Sprawa T-904/16)

(2017/C 063/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vassiliki Labiri (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J.N. Louis i N. De Montigny, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Regionów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

stwierdzenie i orzeczenie, że

- stwierdzona zostaje nieważność decyzji sekretarza generalnego Komitetu Regionów z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie przeniesienia skarżącej z urzędu jako administratora w dyrekcji tłumaczeń w celu wykonania ugody zawartej w sprawie F-33/15;
- EKES w sposób zawiniony nadużył władzy i naruszył obowiązek lojalności wobec skarżącej poprzez świadome wprowadzenie jej w błąd co do zakresu umowy zawartej między stronami w dniu 4 lutego 2016 r.;
- EKES i Komitet Regionów zostają wspólnie obciążeni kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana z oczywistym naruszeniem ugody zawartej w sprawie F-33/15 Labiri/EKES.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy, ponieważ strona skarżąca została rozmyślnie wprowadzona w błąd co do zakresu zawartej między stronami umowy, a konkretnie co do stosowanej przez oba komitety wykładni postanowień umowy.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – Schwenk Zement/Komisja

(Sprawa T-907/16)

(2017/C 063/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schwenk Zement KG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: U. Soltész, M. Raible i G. Wecker, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska